

idet man forudsatte, at Beboerne havde deres Arbejde i Byen. Selv med Londons glimrende Trafikforhold bevirker denne Ordning, at Befolkningen maa tilbringe en urimelig Tid paa Rejse til og fra Arbejdsstedet, Rejser der desuden bliver højest ubehagelige, fordi Trafikken klumper sig sammen Morgen og Eftermiddag ved Arbejdets Begyndelse og Ophør.

Disse Ubehageligheder har medført en Reaktion i Arbejderbefolkningen mod Beboelserne uden for Byen, saaledes at man i vidt Omfang foretrækker Etagelejlighederne inde i Byen, fremfor de særlig for Børnene langt bedre Boliger i Omegnen, der saa godt som udelukkende bestaar af Dobbeltbuse til 2 Familier.

Kommunestyret har maattet bøje sig for denne Opinion, og i de senere Aar har man i meget betydeligt Omfang bygget Etagehuse i selve London — har altsaa flyttet Beboelserne hen til Fabrikkerne i Byen i Stedet for at flytte Fabrikkerne til Beboelsen ude i Landet.

I Manchester er man ved Udbygningen af den nye Forstad Wythenshawe Estate gaaet en anden Vej og har indrettet den som et selvstændigt levende Bysamfund, som en egentlig Planetby. Der er ved en saadan Bydannelse betydelige Vanskeligheder at overvinde, da der er en vis Træghed fra Fabrikkers og andre Virksomheders Side mod at flytte bort fra deres Domicil i Byerne; men de engelske Erfaringer taler absolut for, at man ved Udbygning af nye Bysamfund i Omegnen af en stor By bør tage disse midlertidige Vanskeligheder for at skabe de bedste Betingelser for Fremtiden.

Den af Folketingsmand J. Chr. Jensen udarbejdede Plan er ikke i tilstrækkelig Grad udarbejdet efter disse Linier, idet den i for høj Grad tænker sig Forstadsbyen som et Boligdistrikt; men i det hele taget synes det ikke rimeligt i et enkelt Distrikt i Omegnen i Løbet af en kort Aarrække at udbygge en By til en Befolkning paa op imod 100 000 Mennesker. Efter min Opfattelse bør man sprede denne Befolkning i hele Byens Omegn efter Planetbyprincipper.

I øvrigt skal jeg om Planen fremsætte følgende Bemærkninger:

Planen gaar ud paa Opførelse af 30 000 Smaahuse, hvoraf Halvdelen tænkes opført Øst for Fæstningslinien og Halvdelen Vest derfor, ialt drejer det sig om et Omraade paa godt 2 000 ha. Den nærmere udformede Plan omfatter dog kun Arealet Øst for Fæstningen. Efter de første Beregninger, som er afgivet til Regeringens Beskæftigelsesudvalg i Sommeren 1940, skulde hvert af Husene kunne tilvejebringes for 10 000 Kr., hvoraf 2 000 Kr. er anslaaet at medgaa til Arealhvervelser, Anlæg af Veje, Kloakker og Vandforsyningsanlæg, medens Haandværksudgifterne m. v. er anslaaet til 8 000 Kr. pr. Hus.

Husene tænkes opført for Statens Regning og derefter udlejet. Lejen ansættes oprindeligt til 600 Kr. om Aaret, svarende til 6 pCt. af ovennævnte Anskaffelsespris, hvoraf 5 pCt. pro anno beregnes som Rente og Resten som Amortisation. Derimod havde man ikke taget de øvrige for Driften af Ejendommene nødvendige Udgifter til Skatter, Vedligeholdelse m. v. i Betragtning.

Medens de i Fjor Sommer afgivne Beregninger er stærkt kalkulatoriske, indeholder Skrivelse af 11. December 1940 fra Folketingsmand J. Chr. Jensen, Arkitekt Carl Brummer og Ingeniør Olaf Ellern til Regeringens Beskæftigelsesudvalg en noget mere detailleret Beregning af saavel Anskaffelsespris som Driftsudgifter, og man kommer herved til højere Tal saavel for Anskaffelsespris som for Driftsudgifter.

Anskaffelsesprisen er nu af de paagældende opgjort saaledes:

Haandværksudgifter	9 553 Kr.
Vej, Hovedkloak og Stik, Vandværk, Vandledninger og Stik	2 040 —
Uforudselige Udgifter, Projektering og Administration	200 —
Grundkøb	250 —
Omkostninger	200 —

I alt... 12 243 Kr.

Denne Beregning kan i det store og hele tiltrædes, hvorved bemærkes, at man ikke har indladt sig paa en nærmere Kritik af Haandværksudgifterne, som i Skrivelsen oplyses at være baseret paa Tilbud, der i Begyndelsen af December 1940 er indhentet hos ansete Firmaer i Hovedstaden.